

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De verbis, Sursum corda. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

dulcedo. Memineris oro quēdam fidelem fer-
uum tuum de te testari, non inueniri apud te
Etiam & Non, sed non nisi Etiam atque Etiam.
Age igitur cordis mei dulcedo, prebe mihi ho-^{2. Cor. 15.}
die celesti munere seruum iucundum & ama-
bile, vt quemadmodum vrsanis mundi amo-
toribus datur corona quādam factitia, ita ani-
mę meę hac die xenij vel strenę loco singula-
ris quādam gratia, aut quippiam noui luminis
gratissimis manibus tuis, & suauissima Sapien-
tia exhibeatur Hunc in modum orare consue-
uit, nec vnquam spe sua frustratus abscessit.

De verbis, Sursum corda.

CAPVT XI.

Sciscitabantur quādoque ex eo amici, quid
sibi haberet propositum cum Missam ca-
neret præcipuē quando ante Canonem in-
ciperet Præfationis ea verba, Sursum corda:
quorum mens est, corda omnium ad DEVM
suspirare debere. Hęc enim verba tanto cum
effectu pronunciabat, vt qui audirent, Speciali
quadam pietate ac deuotione permoueri pos-
sent. His ita suauiter respondet: Cum verba
memorata in Missa canere consueui, plerumq;
corde & anima præ Dei flagranti desiderio,
quod id temporis cor meum extra sese rapuit,
colliquescebam. Siquidem tres sublimes sur-
sumque impellentes in me intentiones existe-
bant, ex quibus nonnunquam vna sola quan-
doque duę, interdum omnes sese offerebant,
atque per has ferebar ipse & rapiebar in Deum
H h & per

*Sursum cor-
da: quid ea
verba signific-
cent.*

*Intentiones
quę quales,
& quot.*

I. & per me creaturæ omnes. Prima intentio illucescens intentio hæc erat: Statuebam oculos internos meipsum totum quantum sum, cum anima, corpore & cunctis viribus meis, & circum me collocabam creaturas omnes vnquam à Deo factas in cælis, in terra, in elementis, singulas quasque nominatim, puta aves cæli, feras syluestres, pisces aquarum, herentia & gramina terræ, & arenam maris innumerabilem, atque atomos omnes in Sole radijs volitantes, itemque cunctas aquas guttas ex rore, ex niue, ex pluuijs natas ac nascituras noueramq; ex his singula quæque cum suo sono quasi citharæ cuiusdam egregie canentis ex intimis cordis mei medullis sursum ferri, nouasque & præcellas longè amantissimo & suauissimo Deo à fine vsq; ad finem laudes decantare: tum verò magno cum desiderio erga innumeram creaturarum omnium frequentiam animæ meæ brachia sese extendebant, et mente ac intentione, vt eas omnes inibi diuine laudis fecundas efficerem: haud secus quam ingenuus & cordatus præceptor socios cantores inuitat, vt psallant hilariter, & corda sua sursum ad Deum erigant, dicens: SVRSUM CORDA. Altera intentio erat eiusmodi: Reuocabam in mentem meam cor meum, itemq; mortaliū omnium, cogitabamq; quid gaudij & voluptatis, quid amoris & pacis obtineant, qui corda sua soli Deo dedunt: contraque quid detrimenti & molestiæ, quid crucis & perturbationis amor rerum labentium efficiat in sui sectatoribus, sicque magno affectu tum meum, tum cæterorum omnium vbiq; terra-

rum

rum degentium corda compellebam hoc modo: Agedum emergite tandem corda miseræ captiuitati addicta ex morte vitiorum: agedum exurgite corda vana & dissoluta ex negligētis & delidiosa vitæ vestræ ignauia ac tepore, erigite vos sursum cum integra & ab omnibus absoluta conuersione ad omnipotentem Deum: SVRSVM CORDA. Tertia intentio erat amica quædam commiseratio & dolor erga omnes bona voluntate præditos & tamen irrefignatos homines, qui in seipsis miserè aberrant, & erroribus impliciti sunt, ita vt nec Deo, nec creaturis potiantur, eò quod cordibus huc illucque per res temporarias vagentur & dispersi sint. Hos omnes meque simul ad fidem & imperterritam nostrî periclitationem cum perfecta à nobis ipsis & creaturis omnibus auersione coniunctam prouocabam, dicens, SVRSVM CORDA.

*Vt virginis Matris Purificationem
celebrârit.*

CAPVT XII.

ADuentante beatissimæ MARIÆ Purificationis solennitate, triduo ante precibus quandam cælesti illi puerperæ fingebat cadelam, eamque tergemina, id est, triplici contortam funiculo, quorum primus erat in honoré integerrimæ virginitatis, Alter in honorem immensæ humilitatis, Tertius in venerationem maternæ dignitatis illius: quibus ea inter mortales omnes peculiariter effulgit

Hh a Hanc,

III.